

Apie artimuosius

Santarvė su artimaisiais yra kiekvieno mūsų stiprybės versmė. Jei žmogui saugu ir gera savo namuose, su savo artimaisiais, tai saugumo ir gerumo jausmą jis perduoda visuomenei. Kuo daugiau ramių, sugyvenančių, saugių žmonių, tuo saugesnė, stipresnė visuomenė. Tiesiausias žmogaus žmoniškėjimo kelias prasideda šeimoje, nuo santykių su pačiais artimaisiais. Taip, artimieji – tai pirmiausia šeima, kur žmogus pereina natūralias brandos pakopas: nuo vaiko iki motinos ar tėvo, iki senelio ar senelės. Šeima – pirmoji socialinė ir moralinė duotybė ir pirmoji žmogaus laisvės ir atsakomybės sąlyga. Vaikas neturi jaustis šeimoje tik priklausomas. Jis turi jaustis laisvas ir atsakingas, lyg būtų pats ją pasirinkęs ir kuriantis. Tik taip žmogus ruošiasi savo paties šeimai. Iškalbūs šiuo požiūriu yra lietuviški posakiai: kuria šeimą, sukūrė šeimą. Ir kitos žmonių santykių formos yra kūrybiškos, veikiamos lyg ir priešingų, bet kartu vieningų jėgų: išmonės ir kantrybės. <...> Kuo daugiau artimų žmonių, tuo esi turtingesnis, bet tuo labiau – ir atsakingesnis.

Viktorija Daujotytė „Gairės“

